08/07/2021

Λαμπρός εορτασμός της Αγίας Κυριακής στην Ολυμπιάδα Χαλκιδικής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Η Ολυμπιάδα Χαλκιδικής τίμησε λαμπρά τη μνήμη της Προστάτιδας της μεγαλοπαρθενομάρτυρος Κυριακής της Αθληφόρου στον τοπικό Ιερό Ναό. Την κυριώνυμο ημέρα της Εορτής του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, ακολουθούμενος από τον Διάκονο π. Αμφιλόχιο Χάϊτα και τους Παν. Αρχιμ. π. Γεννάδιο Ντελή και π. Θεόκλητο Παρδάλη, τον Αιδ. Οικ. π. Παναγιώτη Καλατζή και

τον Εφημέριο της Ενορίας Αιδ. Πρωτ. π. Χαράλαμπο Δουλγκέρη.

Παρέστησαν πλήθος ενοριτών, με πρώτο τον Πρόεδρο της κωμόπολης κ. Ιωάννη Πετράκη και την Οσιωτάτη Ηγουμένη της Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού Ολυμπιάδος Μοναχή Χρυσοβαλάντη, ακολουθούμενη από όλη τη συνοδεία της. Τα αναλόγια τίμησαν ο Πρωτοψάλτης κ. Κοσμάς Παναγιώτου και η μουσικολογιωτάτη κα Σοφία Κοροκσάκου.

Στην προσλαλιά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο φοβερό μαρτύριο της Αγίας που καταγόταν από γονείς χριστιανούς και πλούσιους και έζησε επί αυτοκρατόρων Διοκλητιανού και Μαξιμιανού. Η Αγία υπέστη μαρτύριο στη Νικομήδεια, βασανίστηκε σκληρά και εστάλη στη Βιθυνία και παρέδωσε το πνεύμα της μπροστά στους εμβρόντητους βασανιστές της, ώστε πολλοί ειδωλολάτρες να ασπασθούν τη χριστιανική πίστη. Ο ομιλητής βασιζόμενος στα μαρτύρια της Κυριακής, απάντησε στο ερώτημα: τι ώθησε την Αγία να απαρνηθεί τα πάντα προς χάριν του Χριστού της και εστίασε σε τρεις λόγους που διαχρονικά στήριξαν τα εκατομμύρια των Μαρτύρων της Εκκλησίας να μη λογαριάσουν τίποτε από τα κοσμικά, αλλά να προτιμήσουν τις θυσίες τους τις αιμάτινες.

α) Η Εκκλησία στο βιβλίο της Γενέσεως διηγείται ότι ο άνθρωπος, αυτός ο μικρόκοσμος και μικρόθεος, πλάθεται από τον Θεό μετά από όλα τα όντα και

εμφανίζεται ως η ευλογημένη τους κορυφή, όπου η δημιουργία ολοκληρώνεται και ανακεφαλαιώνεται. Άρα, η Εκκλησία διδάσκει ότι ο άνθρωπος είναι θεόπλαστος, μίξη και συνταίριασμα γης και ουρανού, νοητού και αισθητού! Η αξία, λοιπόν, του ανθρώπου δεν βρίσκεται στο ότι αυτός είναι ένας μικρόκοσμος ή μικρόθεος, αλλά στο ότι ο άνθρωπος είναι θεόπλαστος!

β) Η Εκκλησία πάντοτε κατηχεί τον πιστό της Λαό ότι ο Τριαδικός Θεός έπλασε τον άνθρωπο πρόσωπο, προσδίδοντας προσωπικό χαρακτήρα στη ζηλευτή ύπαρξή του. Ο άνθρωπος έχει αυτοσυνειδησία ότι είναι ένα ον με μοναδική ταυτότητα και ανεπανάληπτο χαρακτήρα, πράγματα που καθορίζουν την ύπαρξη και την αξία του. Ότι είναι ο άνθρωπος πρόσωπο σημαίνει πώς έχει δυνατότητα να βρίσκεται απέναντι σε κάποιον ή κάτι, να έχει όψη σε κάποιον ή κάτι, να είναι πρόσωπο... .Γι αυτό η ανάγκη του “ανοίγματος” του ανθρώπου προς τον άλλο, της προσεγγίσεως του άλλου, είναι θέμα ζωής και θανάτου! Και,

γ) Ο άνθρωπος πλάστηκε από τον Θεό “κατ’ εικόνα” Αυτού, δηλαδή προικίστηκε με θεϊκά προσόντα, για να φτάσει στο “καθ’ ομοίωσιν”! Ο Μέγας Βασίλειος θα γράψει: “Ο άνθρωπος είναι το μόνο όν πάνω στη γη που έλαβε εντολή να ιδή τον Θεό”! Και τούτο, αφού προηγουμένως ο ίδιος ο Κύριος του έδωσε εντολή και είπε: “Μακάριοι οι καθαροί τη καρδία, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται”(Ματθ. ε’ 8), δηλαδή, “Μακάριοι είναι εκείνοι, που έχουν την καρδιά τους καθαρή από κάθε μολυσμό αμαρτίας, γιατί αυτοί θα ιδούν τον Θεό”.

Και κατέληξε ο Δεσπότης: “Αυτοί οι λόγοι κυρίως ενθάρρυναν τα εκατομμύρια των Μαρτύρων και την Κυριακή να φτάσουν στη θυσία και το βάπτισμα του αίματος! Η σημερινή Εκκλησία χρειάζεται μιμητές τους!”

Δείτε τις σχετικές φωτογραφίες (περισσότερο φωτογραφικό υλικό ΕΔΩ):